

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว
ออกไปจัดการนอกบริเวณโรงงาน พ.ศ.

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง ด้านสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบปัญหาคืออะไร

ตามที่ กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมีบทบัญญัติที่กำหนดให้ต้องจัดทำกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนด ในการประกอบการพิจารณานำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน สำหรับผู้ประกอบการโรงงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ใช้ในการพิจารณานำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน สำหรับผู้ประกอบการโรงงาน และเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณา ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับกฎหมายและหลักวิชาการ โดยนำหลักการป้องกันล่วงหน้า (Precautionary Principle) มาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นหน้าที่ประการสำคัญที่ผู้ก่อกำเนิดและผู้รับดำเนินการจะต้องปฏิบัติ จึงเป็นการสมควรที่จะต้องมีการออกประกาศฉบับนี้

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

เพื่อให้การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดจากการประกอบการกิจการโรงงานของผู้ประกอบการโรงงาน และเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาดำเนินการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับกฎหมายและหลักวิชาการ จึงต้องดำเนินการในเรื่องนี้

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

เพื่อให้มีมาตรฐานในการอนุญาตนำสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน ของผู้ประกอบการ กิจการโรงงาน และเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาใช้เป็นหลักในการปฏิบัติงาน จึงต้องดำเนินการในเรื่องนี้

๓. การแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้พิจารณานำสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงานใช้หลักเกณฑ์ ประกอบการพิจารณานำสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (กากอุตสาหกรรม) ออกนอกบริเวณโรงงาน (สก.๒) ฉบับวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ในการพิจารณาอนุญาต ซึ่งไม่ได้ประกาศเป็นกฎหมายบังคับใช้ เป็นเพียงแต่หลักเกณฑ์ที่ เจ้าหน้าที่นำมาใช้ประกอบการพิจารณา

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหาได้อย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

กฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว มีใช้ในหลายประเทศ ที่พัฒนาแล้ว เช่น ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วสอดคล้องกับการ ดำเนินการของประเทศไทย

๔. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว

ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

๕.๑ พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๕.๒ พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

(ร่าง) ประกาศฉบับนี้ อาจจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล หรือเกิดภาระต่อผู้ประกอบการโรงงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เช่น การขออนุญาตนำสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ออกนอกบริเวณโรงงาน และโทษทางอาญา แต่การจำกัดสิทธิดังกล่าวนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อมโดยรวมซึ่งเป็นประโยชน์สาธารณะ

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

(ร่าง) ประกาศฉบับนี้ กำหนดให้มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เพื่อให้ผู้ประกอบการ โรงงานได้มีเวลาและโอกาสในการเตรียมความพร้อม เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย ที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างไรก็ตาม (ร่าง) ประกาศฉบับนี้ มีขั้นตอนการดำเนินการบางประการคล้ายคลึงกับสิ่งที่ ผู้ประกอบการโรงงานต้องปฏิบัติอยู่ ณ ปัจจุบัน ซึ่งผู้ประกอบการโรงงานและผู้ที่เกี่ยวข้องยังคงใช้กระบวนการ ทศน์บางส่วนได้

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

(๑) ทำให้การจัดการสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงานได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๒) ป้องกันปัญหาการลักลอบทิ้งสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม

(๓) อำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ลดความซ้ำซ้อนของการขออนุญาต ลดจำนวนเอกสารที่ต้องจัดทำ

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามข้อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

(๑) กำหนดให้มีผลใช้บังคับวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงานได้มีเวลาและโอกาสในการเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย

(๒) การเตรียมความพร้อมเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบการโรงงาน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยการจัดอบรมสัมมนา ให้ความรู้เกี่ยวกับ (ร่าง) ประกาศฉบับดังกล่าว

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติให้เป็นไปตาม (ร่าง) ประกาศกระทรวงดังกล่าว ผ่านช่องทางการสื่อสารของกรมโรงงานอุตสาหกรรม เช่น เว็บไซต์ Facebook โทรศัพท์ ฯลฯ

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไป

การดำเนินการให้เป็นไปตาม (ร่าง) ประกาศกระทรวงฉบับนี้ ไม่ส่งผลกระทบต่องบประมาณ หรืออัตรากำลังที่ต้องเพิ่มขึ้น เนื่องจากหน่วยงานมีเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามกฎหมายเดิมอยู่แล้ว

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

เป็นการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการจัดการสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ให้มีการเติบโตอย่างยั่งยืนสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้ และยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับประชาชน เกิดมูลค่าการลงทุนและเกิดการหมุนเวียนของเม็ดเงินในระบบเศรษฐกิจ

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

ลดข้อร้องเรียนและผลกระทบระหว่างโรงงานกับชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

ลดปัญหาการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมที่จะส่งผลให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและอาชีวอนามัย และเป็นการควบคุม กำกับดูแลให้สิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากการประกอบกิจการได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เหมาะสม และเป็นไปตามหลักวิชาการ

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ไม่มี

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ การกำหนดโทษอาญา
และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

เป็นการนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการขออนุญาตสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ทันทีทันใดในการติดตาม และบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

ไม่มี

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

ไม่มี

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนิน
กิจกรรมทางปกครอง

เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดในภาคอุตสาหกรรมมีสภาพที่อาจ
ก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับ
โรงงาน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ.....
(นายจุลพงษ์ ทวีศรี)
อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม)

วัน/เดือน/ปี ที่จัดทำ..... ๖ ม.ค. ๖๖

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กองบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางสาวจิตติยา ชูทอง วิศวกรชำนาญการพิเศษ
หมายเลขติดต่อ ๐ ๒๔๓๐ ๖๓๐๗ ต่อ ๑๖๐๙
อีเมล jittiya.c@diw.mail.go.th